

PAUL HARRIS

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ

Φωτογραφία εσωφύλλου:

Ο Paul Harris στο γραφείο του, στην πρώην έδρα του Διεθνούς Ρόταρυ στο Wacker Drive του Σικάγο, Ιούνιος 1942.

Φωτογραφία εξωφύλλου:

Ο Ιδρυτής του Ρόταρυ, Paul Harris.

Φίλες και φίλοι,

Ο Πωλ Χάρρις γεννήθηκε στο Ρασίν Γουισκόνσιν της Αμερικής, στις 19 Απριλίου 1868. Πήρε πτυχίο Νομικής (L.L.B) από το Πανεπιστήμιο της Αϊόβα και το 1896 πήγε στο Σικάγο για να ασκήσει τη δικηγορία. Εκεί ο Πωλ συνέλαβε την ιδέα ενός Ομίλου όπου θα βασίλευε το φιλικό πνεύμα ανάμεσα στους επαγγελματίες όπως στη μικρή, αγροτική κοινότητα της Νέας Αγγλίας, την οποία γνώριζε και αγαπούσε. Ο Πωλ Χάρρις δεν ενήργησε αμέσως. Αυτό το όνειρο του κοινοτικού πνεύματος κυοφορήθηκε επί αρκετά χρόνια πριν γεννηθεί.

Στις 23 Φεβρουαρίου 1905, ο Πωλ Χάρρις δημιούργησε τον πρώτο Όμιλο με άλλους τρεις επαγγελματίες: τον Σιλβέστερ Σίλε, ανθρακέμπορο, τον Γουστάβο Λόερ, μηχανικό ορυχείων, και τον Χίραμ Σόρεϋ, εμπορορράπτη. Τα μέλη του Ομίλου αυξήθηκαν ταχύτατα χάρη στις ιδέες της συναδέλφωσης και της επέκτασης των επαγγελματικών συμφερόντων.

Πολύ σύντομα ο Πωλ Χάρρις είχε την πεποίθηση ότι το Ρόταρυ μπορούσε να εξελιχθεί σε ένα σημαντικότερο εθνικό και διεθνές κίνημα προσφοράς υπηρεσιών και έδωσε προσωπικό και μοναχικό αγώνα προκειμένου να επεκτείνει το Ρόταρυ σε άλλες πόλεις. Τα μέλη του πρώτου Ομίλου του Σικάγο είχαν τις αμφιβολίες τους ως προς «τη φαντασίωση του Παγκόσμιου Ρόταρυ». Η αποφασιστικότητα, όμως, και η επιμονή του Πωλ κατάφεραν να κάμψουν τις αντιστάσεις των συναδέλφων του. Η αντίληψη του Πωλ για την κοινοτική δράση είναι αυτό που επέτρεψε στο Ρόταρυ να εξαπλωθεί και να γίνει το φαινόμενο παγκοσμίου εύρους που είναι σήμερα και αποτελεί το μεγαλύτερο επίτευγμα του Πωλ Χάρρις.

Ο Χάρρις πέθανε στις 27 Ιανουαρίου 1947. Το όραμά του, όμως, ζει μέσα σε όλους τους Ροταριανούς, είτε το συνειδητοποιούν είτε όχι. Από τη συναδέλφωση της εβδομαδιαίας συνάντησης, μέχρι τις ποικίλες ανθρωπιστικές και κοινωφελείς εκδηλώσεις, οι ελπίδες και οι φιλοδοξίες του συνεχίζουν και ασφαλώς, όπως έλεγε ο ίδιος ο Πωλ, το Ρόταρυ μπορεί να πετύχει ακόμη περισσότερα στο μέλλον. Η ιδέα της προσφοράς έχει καθιερωθεί και έχει αναγνωριστεί, γίνεται δε ακόμη ισχυρότερη όταν βρεθεί αντιμέτωπη με τις προκλήσεις της ύφεσης ή του πολέμου.

Το 1947 το όνειρό του μεγάλωσε από μια απλή συνάντηση τεσσάρων ανδρών σε περίπου 6.000 Ομίλους που τους ένωνε η προσφορά υπηρεσιών και η συναδελφικότητα του Ρόταρυ. Τις επόμενες έξι δεκαετίες, ο Οργανισμός ξεπέρασε τους 30.000 Ομίλους με 1,2 εκατομμύρια μέλη και συνδετικό κρίκο το όραμα του Πωλ Χάρρις για προσφορά και συναδέλφωση.

Νικόλαος Κ. Μακρυγιάννης
Διοικητής 2011-12

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	7
Παιδική ηλικία στο Βερμόντ	9
Βρίσκει την κλίση του	11
Υπηρεσία στο Ρόταρυ	12
Το όμορφο κορίτσι του	14
Κείμενα του Πωλ Χάρρις	16
Ο θάνατος ενός μύθου	18
Χρονολογικός πίνακας	21

Εισαγωγή

Μια φθινοπωρινή μέρα του 1900, ο Πωλ Π. Χάρρις βγήκε για φαγητό με τον δικηγόρο Μπομπ Φρανκ, σε μια πλούσια συνοικία στη Βόρεια Πλευρά του Σικάγου. Έκαναν πρώτα έναν περίπατο στην περιοχή, σταματώντας στο δρόμο σε διάφορα μαγαζιά, και ο Πωλ Χάρρις εντυπωσιάστηκε από το πόσους φίλους είχε κάνει ο Φρανκ ανάμεσα στους καταστηματάρχες.

Από τότε που εγκαταστάθηκε στο Σικάγο για να αρχίσει την καριέρα του ως νομικός, ο Πωλ Χάρρις δεν είχε συναντήσει αυτό το είδος της συναδελφικότητας που απολάμβανε ο Φρανκ με τους συναδέλφους του. Αναρωτιόταν αν υπήρχε τρόπος να διοχετεύσει κανείς και να επεκτείνει αυτό το είδος συναδέλφωσης, το οποίο του θύμιζε την πόλη που μεγάλωσε στη Νέα Αγγλία.

«Σκεφτόμουν συνεχώς πως απλώς βίωνα ό, τι είχαν νιώσει εκατοντάδες, μπορεί και χιλιάδες άλλοι σ' αυτήν τη μεγαλούπολη... Ήμουν σίγουρος ότι θα υπήρχαν πολλοί άλλοι νέοι που είχαν έρθει από αγροτικές περιοχές ή μικρά χωριά να βρουν την τύχη τους στο Σικάγο... Η σκέψη μου ήταν: Γιατί να μην τους φέρουμε σε επαφή; Αν κι άλλοι λαχταρούν τη συναδέλφωση όπως εγώ, κάτι καλό μπορεί να βγει από αυτό.» - *Πωλ Π. Χάρρις, "Ο Δρόμος μου προς το Ρόταρυ"*

Τελικά, ο Πωλ Χάρρις έπεισε κι άλλους επιχειρηματίες της συνοικίας του να συναντηθούν για να συζητήσουν την ίδρυση ενός Ομίλου που οι σκοποί του θα ήταν η επιχειρηματικότητα, η κοινότητα και η συναδέλφωση. Το όραμά του έθεσε τα θεμέλια του σημερινού Ρόταρυ.

1 Η παιδική ηλικία στο Βερμόντ

Ο Paul P. Harris γεννήθηκε στις 19 Απριλίου του 1868 από τον George και την Cornelia Harris στο Racine του Wisconsin στις ΗΠΑ. Ο George προσπάθησε να συντηρήσει την οικογένειά του ως ιδιοκτήτης μιας μικρής επιχείρησης, αλλά συχνά ζητούσε από τον πατέρα του οικονομική βοήθεια – που ήταν τόσο συχνά ώστε τον Ιούλιο του 1871, Harris και με το μεγαλύτερο αδελφό του, Cecil, εστάλησαν για να ζήσουν με τους παππούδες τους στην Wallingford, στο Βερμόντ.

Ο Harris έγραψε αργότερα: «Από όλες τις κατηγορίες που θα μπορούσαν να έχουν ειπωθεί κατά του George και της Cornelia, η φιλαργυρία τους θα ήταν το μικρότερο. Ήταν και οι δύο πολύ σπάταλοι.»

Ο Harris ανατράφηκε από τους παππούδες του, βλέποντας τους γονείς του μόνο τις λίγες περιπτώσεις που προσπάθησαν για την επανένωση της οικογένειας. Μεγάλωσε τιμώντας τις οικογενειακές αξίες που χαρακτήριζαν τη Νέα Αγγλία της νιότης του. Τον Οκτώβριο του 1928, όταν επέστρεψε στο σπίτι της παιδικής ηλικίας του για τον εορτασμό της επίδοσης της χάρτας του Ροταριανού Ομίλου του Wallingford, είπε ότι: «Αυτό που είναι το Ρόταρυ σήμερα, μπορεί να αναχθεί στις παλιές καλές μέρες γύρω από το οικογενειακό τραπέζι στη Νέα Αγγλία».

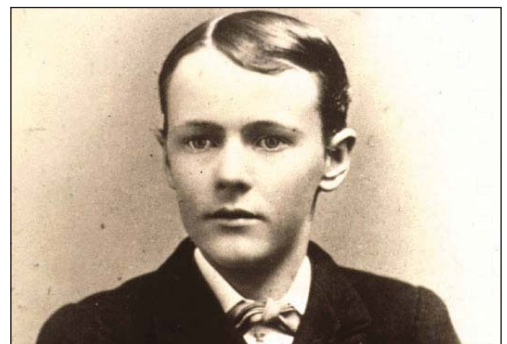
Ήταν ένα άτακτο παιδί και ένας περίεργος φοιτητής. «Δεν είχε καμία αντίρρηση για διάβασμα, αρκεί το κείμενο να είχε νόημα» και «δεν θεώρησε το «Pilgrim's Progress», ούτε τους «Βίους» του Πλούταρχου ότι υπάγονται σε αυτή την κατηγορία», όπως τόνισε ο ίδιος αργότερα. Παρακολούθησε το δημοτικό σχολείο στο Wallingford και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο Rutland, όπου συχνά έκανε φάρσες και απουσίαζε από τις τάξεις. Παρακολούθησε επίσης μαθήματα

Ο Πωλ Χάρρις σε ηλικία τριών χρόνων, την εποχή περίπου που πήγε να ζήσει με τον παππού του.

Το σπίτι των παππούδων του στο Γουώλινγκφορντ, όπου ο Πωλ πέρασε τα παιδικά του χρόνια.

Ο Πωλ Χάρρις σε ηλικία 14 χρόνων το 1882.

στην Black River Academy στο Ludlow, αλλά αποβλήθηκε μετά από λίγες μόνο εβδομάδες.

Αφού αποφοίτησε από την Στρατιωτική Ακαδημία στο Βέρμοντ, ο Harris γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο του Βέρμοντ στο Burlington. Τον Δεκέμβριο του 1886, αυτός και τρεις άλλοι αποβλήθηκαν με την κατηγορία ότι ήταν μέλη μιας μυστικής κοινότητας. Αργότερα έγραψε ότι παρόλο που ο ίδιος ήταν αθώος γι' αυτό, η αποβολή ωστόσο ήταν δικαιολογημένη.

Ο Πωλ δόκιμος στη Στρατιωτική Ακαδημία του Βερμόντ.

Ο Πωλ Χάρρις φοιτητής στο Πανεπιστήμιο του Βερμόντ στο Μπέρλινγκτον, το 1886.

Ο Πωλ Χάρρις το 1891, μόλις έχει αποφοιτήσει από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αϊόβα.

2 Βρίσκει την κλίση του

Μετά τον θάνατο του παππού του το 1888, ο Πωλ δούλεψε ένα χρόνο στην εταιρεία Σέλντον Μάρμπλ στο Γουέστ Ράτλαντ. Η γιαγιά του τον ενθάρρυνε να δουλεύει σκληρά και να ζει τίμια για χάρη του παππού του.

Μετά δούλεψε ένα χρόνο στη νομική εταιρεία των Σαιντ Τζων, Στήβενσον και Γουίσοναντ στο Ντε Μουάν, στην Αϊόβα. Αφού μαθήτευσε εκεί, παρακολούθησε τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αϊόβα στο Αϊόβα Σίτυ και πήρε το πτυχίο του τον Ιούνιο του 1891.

Το 1896, εγκαταστάθηκε στο Σικάγο, όπου άνοιξε δικηγορικό γραφείο στο κέντρο της επιχειρηματικής περιοχής. Παρέμεινε ενεργός στο επάγγελμα κατά το μάλλον ή ήττον επί τέσσερις και πάνω δεκαετίες – ακόμη και μετά τη συνταξιοδότησή του. Το καλοκαίρι του 1932, διετέλεσε αντιπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου του Σικάγου στο Διεθνές Συνέδριο Συγκριτικής Νομοθεσίας στη Χάγη.

Ο Πωλ Χάρρις αναζητούσε προσωπικές και πνευματικές σχέσεις με νόημα παράλληλα με τις επαγγελματικές του επιτυχίες. Παρακολουθούσε τακτικά την Κυριακάτικη λειτουργία, αλλά προτιμούσε να επισκέπτεται διαφορετικές εκκλησίες μάλλον παρά να συνταχθεί αποκλειστικά με ένα εκκλησίασμα. Αργότερα στη ζωή του, έλεγε ότι ήταν δύσκολο να βάλει κανείς μια ταμπέλα στις θρησκευτικές του πεποιθήσεις, όπως και στον ίδιο.

Ο Πωλ Χάρρις αγαπούσε τη φύση και, το 1908, έγινε μέλος μιας νεοσύστατης ομάδας που οργάνωνε ένα Σάββατο απόγευμα το μήνα περιπάτους στα δάση, τους αγρούς, τους λόφους και τις κοιλάδες γύρω από την πόλη. Το 1911, η ομάδα έγινε ο Όμιλος Πρέαρι (Prairie=λιβάδι), και ο Πωλ Χάρρις διετέλεσε Πρόεδρος του.

Ο Πωλ Χάρρις μόλις ξεκίνησε την καριέρα του ως δικηγόρος στο Σικάγο το 1896.

Το προσωπικό γραφείο του Πωλ Χάρρις στα Δικηγορικά Γραφεία των Χάρρις, Ντοντς και Μπράουν στο Γιούνιτυ Μπήλντινγκ, στην οδό Ντήαρμπορν στο Σικάγο, 1909.

3 Υπηρεσία στο Ρόταρυ

Ο Πωλ Χάρρις φυτεύει ένα «δέντρο φιλίας» στο Τόκυο το 1935.

Ο ιδρυτής του Ρόταρυ, Πωλ Χάρρις, τρώει με ξυλάκια στο Τόκυο, Ιαπωνία (Φεβρουάριος, 1935).

Ο Υπουργός Εξωτερικών της Βραζιλίας Μασέντο Σοάρες επιδίδει στον Πωλ Χάρρις το παράσημο do Cruzeiro do Sul σε αναγνώριση του ανθρωπιστικού έργου του Ρόταρυ (1936).

Στο Διεθνές Συνέδριο του Ρόταρυ στο Σικάγο το 1944, αντιπρόσωποι της Δομινικανής Δημοκρατίας τίμησαν τον Πωλ Χάρρις με το Παράσημο – Θυρεό του Κρίστομπαλ Κολόν (όπως λέγεται στη Λατινική Αμερική ο Χριστόφορος Κολόμβος). Δέκα χρόνια νωρίτερα, στο Διεθνές Συνέδριο του Νητρώιτ, στο Μίσιγκαν, οι Πρόσκοποι της Αμερικής τίμησαν τον Πωλ Χάρρις με το Μετάλλιο του Ασημένιου Βούβαλου για διακεκριμένη υπηρεσία στους νέους. Τιμήθηκε με πολλά ακόμη βραβεία, ανάμεσα στα οποία το Παράσημο του Ήλιου του Περού (1936) και του Αξιοματικού της Λεγεώνας της Τιμής της Γαλλίας (1937).

Ο Πωλ Χάρρις εκφωνούσε ή ετοίμαζε ένα μήνυμα για να διαβαστεί σε κάθε Συνέδριο του Ρόταρυ από το 1910 ως το 1946. Το 1933, απηύθυνε το μήνυμά του ο ίδιος στο Διεθνές Συνέδριο στη Βοστώνη, στις 26 Ιουνίου.

Αφού ξεκίνησε την άσκηση του επαγγέλματός του ως δικηγόρου στο Σικάγο, ο Πωλ Χάρρις συνέλαβε την ιδέα μιας οργάνωσης επαγγελματιών της περιοχής που θα συναντιούνταν με σκοπό τη συναδέλφωση και τη συνεργασία. Πρότεινε την ιδέα του σε διάφορους συνεργάτες και στις 23 Φεβρουαρίου 1905 έκαναν μια συνάντηση, που αργότερα θα γινόταν γνωστή ως η πρώτη συνάντηση Ροταριανού Ομίλου.

Ο Πωλ Χάρρις, ο Γουσταύος Λόερ, ο Σιλβέστερ Σίλε και ο Χίραμ Σόρεϋ, συναντήθηκαν στο γραφείο του Λόερ, στο Δωμάτιο 711 του Γιούνιτυ Μπήλντινγκ στο κέντρο της πόλης του Σικάγου, για να συζητήσουν την ιδέα της ίδρυσης του νέου οργανισμού. Αργότερα έκαναν μια δεύτερη

συνάντηση, στην οποία προσκάλεσαν ένα πέμπτο μέλος, τον Χάρρυ Ράγκλς. Στην τρίτη συνάντηση, που είχε μεγαλύτερη προσέλευση από τις προηγούμενες, τα μέλη εξέλεξαν τον Σίλε πρώτο Πρόεδρο του Ομίλου.

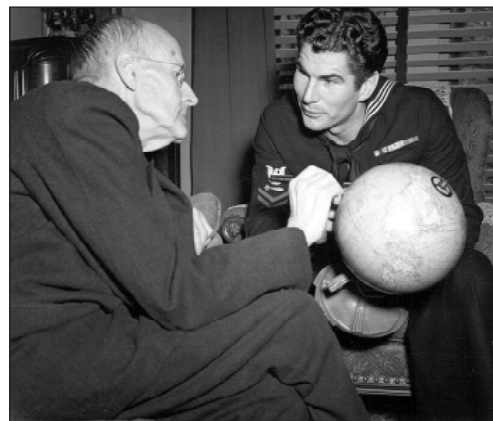
Ο Άλμπερτ Γουάιτ διαδέχτηκε τον Σίλε και έγινε ο δεύτερος Πρόεδρος του Ομίλου. Ο Πωλ Χάρρις ανέβαλλε την ανάληψη καθηκόντων στην ηγεσία του Ομίλου ως τον Φεβρουάριο του 1907, όταν εξελέγη τρίτος Πρόεδρος του Ροταριανού Ομίλου του Σικάγου, θέση που κατείχε ως το φθινόπωρο του 1908. Κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, συγκρότησε την Επιτροπή Στελεχών, που αργότερα ονομάστηκε Επιτροπή Προϋπολογισμού, η συνάντηση των οποίων γινόταν στη διάρκεια του γεύματος και ήταν ανοιχτή σε όλα τα μέλη. Η συνάντηση το μεσημέρι ήταν ο θεμέλιος λίθος της Ροταριανής παράδοσης των συνεστιάσεων του Ομίλου.

Προς το τέλος της Προεδρίας του, ο Πωλ Χάρρις προσπάθησε κρυφά να επεκτείνει το Ρόταρυ έξω από το Σικάγο. Αρχικά, κάποια μέλη του Ομίλου είχαν αντίρρηση για την επέκταση, μη θέλοντας να επωμισθούν την πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση που θα σήμαινε μια τέτοια κίνηση. Ο Πωλ Χάρρις και άλλοι Ροταριανοί επέμειναν και ως το 1910 το Ρόταρυ είχε εξαπλωθεί σε αρκετές άλλες μεγάλες πόλεις των ΗΠΑ.

Ο Πωλ Χάρρις αναγνώρισε την ανάγκη να συγκροτηθεί ένα Διοικητικό Συμβούλιο και μια Εθνική Οργάνωση. Τον Αύγουστο του 1910, κυρίως χάρη στις προσπάθειες του Πωλ Χάρρις, οι Ροταριανοί συγκάλεσαν το πρώτο Εθνικό Συνέδριο στο Σικάγο. Οι 16 Όμιλοι που λειτουργούσαν τότε αποτέλεσαν την Εθνική Οργάνωση Ροταριανών Ομίλων. Η νέα οργάνωση ομόφωνα εξέλεξε Πρόεδρο τον Πωλ Χάρρις.

Στο τέλος της δεύτερης θητείας του, ο Πωλ Χάρρις παραιτήθηκε, προβάλλοντας λόγους υγείας, «συζυγικά καθήκοντα» και επαγγελματικές υποχρεώσεις. Εξελέγη Επίτιμος Πρόεδρος με πράξη του Συνεδρίου, τίτλο που διατήρησε ως τον θάνατό του.

Στα μέσα του 1920, ο Πωλ Χάρρις ασχολήθηκε και πάλι ενεργά με το Ρόταρυ, παρακολουθώντας Συνέδρια και επισκεπτόμενος Ομίλους σε όλον τον κόσμο.

Ο ιδρυτής του Ρόταρυ Πωλ Χάρρις κι ένας ναύτης περιεργάζονται την υδρόγειο σφαίρα στο “Κόμελυ Μπανκ”, οικία του Πωλ Χάρρις (Δεκέμβριος 1942).

Ο Πωλ, στο σπίτι του, με τους Ρούφους Τσάπιν, Σιλβέστερ Σίλε και Μπάρνεϋ Άρντζεν. Αξιοσημείωτο είναι το τραπέζι με τον τροχό του Ρόταρυ (Δεκέμβριος 1942).

Ο Πωλ Χάρρις και άλλα ιδρυτικά μέλη του Ρ.Ο. του Σικάγου, στο “Κόμελυ Μπανκ” (Δεκέμβριος 1942).

4 Το όμορφο κορίτσι του

Η Τζην Χάρρις γύρω στο 1926-28

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις με το σκύλο τους, το 1917.

Η Τζην και ο Πωλ επιβιβάζονται σε καράβι, μετά από μια ροταριανή επίσκεψη στις Βερμούδες.

Ο Πωλ Χάρρις γνώρισε την Τζην Τόμσον, η οποία γεννήθηκε στη Σκωτία, κόρη του Τζων και της Ανν Γιάνσον Τόμσον, σε μια εκδρομή της ομάδας που αργότερα θα γινόταν ο Όμιλος Πρέαρι.

Μετά από ένα σύντομο φλερτ, παντρεύτηκαν στις 2 Ιουλίου 1910 στο Σικάγο. Το 1912, αγόρασαν ένα σπίτι δύο χρόνων στο Λόνγκκουντ Ντράϊβ του Μόργκαν Παρκ, που τότε ήταν προάστιο του Σικάγου. Ο γειτονικός σταθμός του τρένου επέτρεπε στους επιχειρηματίες όπως ο Πωλ Χάρρις να μένουν στα νότια προάστια και να ταξιδεύουν καθημερινά στα γραφεία τους στην πόλη.

Οι Χάρρις ονόμασαν το σπίτι τους “Κόμελυ Μπανκ” από το όνομα του δρόμου στο Εδιμβούργο όπου μεγάλωσε η Τζην. Εκεί δέχονταν φίλους από το Σικάγο και ολόκληρο τον κόσμο, και οργάνωναν συναντήσεις και συγκεντρώσεις του Ροταριανού Ομίλου του Σικάγου. Όταν το επέτρεπε ο καιρός, πολλές συγκεντρώσεις γίνονταν έξω, στον «Κήπο της Φιλίας», όπως τον έλεγαν.

Το ζευγάρι δεν απέκτησε παιδιά, και η Τζην συνόδευε συχνά τον Πωλ στα ταξίδια του σε Ροταριανούς Ομίλους σε όλον τον κόσμο. Μετά τον θάνατο του Πωλ, η Τζην έζησε λίγο ακόμη στο Κόμελυ Μπανκ. Αργότερα πούλησε το σπίτι και, το 1955, επέστρεψε στην πατρίδα της, το Εδιμβούργο, όπου πέθανε το 1963.

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις σ' ένα ταξίδι στη Βερακρούζ, στο Μεξικό, το 1927.

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις ταξιδεύουν με πλοίο για το Διεθνές Συνέδριο στη Νίκαια της Γαλλίας, το 1937.

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις στο Διεθνές Συνέδριο του Ρόταρυ στο Σικάγο το 1944.

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις με τον Βίβιαν Κάρτερ (αριστερά), Λονδρέζο Ροταριανό που διετέλεσε εκδότης του περιοδικού The Rotarian, 1928-1929.

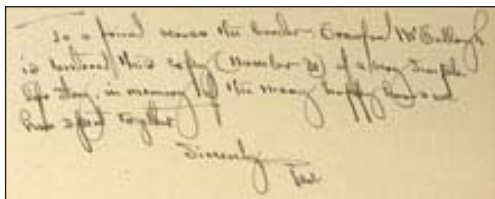

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις σε ένα ταξίδι στην Κούβα τον Μάρτιο 1927. Αριστερά: Ο Διοικητής Χοακίν Ανόργκα. Δεξιά: Ο πΔιοικητής Ουρμπάνο Τρίστα.

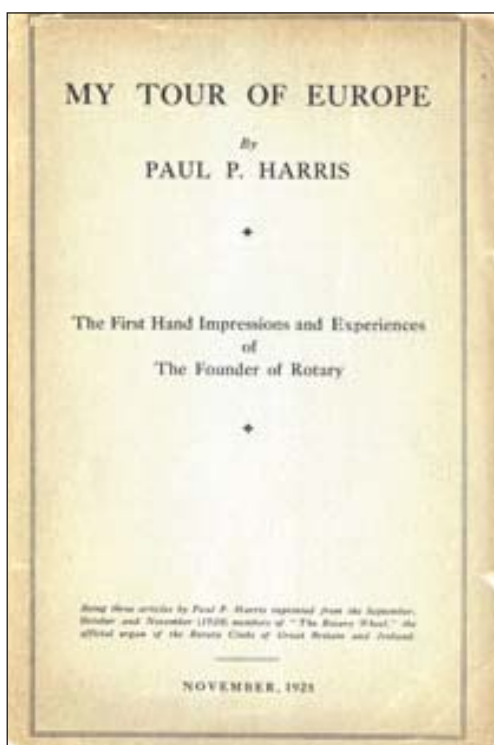

Ο Πωλ και η Τζην Χάρρις στο Κράϊστ-Τσερτς, στη Νέα Ζηλανδία, στις 16 Απριλίου 1935.

5 Κείμενα του Πωλ Χάρρις

Μια σελίδα από το “Ο Ιδρυτής του Ρόταρυ” με αφιέρωση στον πΠρόεδρο του Διεθνούς Ρόταρυ Κρϋφορντ ΜακΚάλοου.

Στο “Η Περιοδεία μου στην Ευρώπη” ο Χάρρις περιγράφει την περιοδεία του σε Ευρωπαϊκούς Ροταριανούς Ομίλους το 1928. Αργότερα περιέγραψε και άλλα ταξίδια, γράφοντας για παράδειγμα την “Αναφορά στο Ταξίδι στην Ευρώπη” το 1932 και το “Επίσκεψη στη Μεγάλη Βρετανία και τη Νότιο Αφρική”.

Κάποτε, η απάντηση του Χάρρις, σε μια έρευνα του Πρίνστον, στην ερώτηση ποια έργα έχει συγγράψει, ήταν «κανένα».

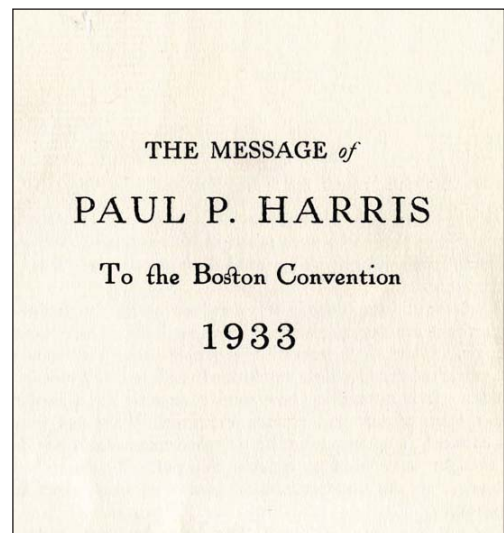
Στην πραγματικότητα, την εποχή περίπου της έρευνας (γύρω στο 1916-17), είχε ήδη γράψει διάφορα άρθρα για το περιοδικό “The Rotarian”, αρχίζοντας με το άρθρο που είχε τίτλο “Ορθολογιστικός Ροταριανισμός” τον Ιανουάριο 1911, στο πρώτο φύλλο του περιοδικού. Το άρθρο του Πωλ Χάρρις ήταν ένα ιδιαίτερο μήνυμα που ήθελε να απευθύνει σε κάθε Ροταριανό, το Ρόταρυ όμως δεν είχε επίσημο δίαυλο επικοινωνίας. Ο Τσέσλυ Ρ. Πέρρυ, πρώτος Γενικός Γραμματέας του Ρόταρυ, πρότεινε να δημιουργηθεί μια έκδοση για να διαδίδονται τα νέα και η δράση των Ομίλων, με το κόστος να καλύπτεται από διαφημίσεις. Έτσι γεννήθηκε το “National Rotarian”, που αργότερα ονομάστηκε “The Rotarian”, με το άρθρο του Πωλ Χάρρις στην πρώτη σελίδα.

Το τεύχος του περιοδικού “The Rotarian” τον Φεβρουάριο 1915 περιείχε το άρθρο του Πωλ Χάρρις με τίτλο «Περνώντας το Δέκατο Ορόσημό Μας», φόρο τιμής στη 10η επέτειο του Ρόταρυ, όπου μιλάει για την επιθυμία του να γράψει το “καλό Ροταριανό βιβλίο”. Πραγματοποίησε την επιθυμία του με τη δημοσίευση του βιβλίου “Αυτή η Ροταριανή Εποχή” (1935), όπου εξετάζει τα αίτια που ωθούν τους ανθρώπους να κάνουν αγαθοεργίες και περιγράφει το Σικάγο του 1905, ιδίως το πόσο ώριμο ήταν για το είδος της αλλαγής που μπορούσε να φέρει το Ρόταρυ. Επίσης αναφέρεται στις μελλοντικές προκλήσεις του Ρόταρυ και τη δυνατότητα να αποτελέσει έναν δυναμικό παράγοντα της παγκόσμιας ειρήνης.

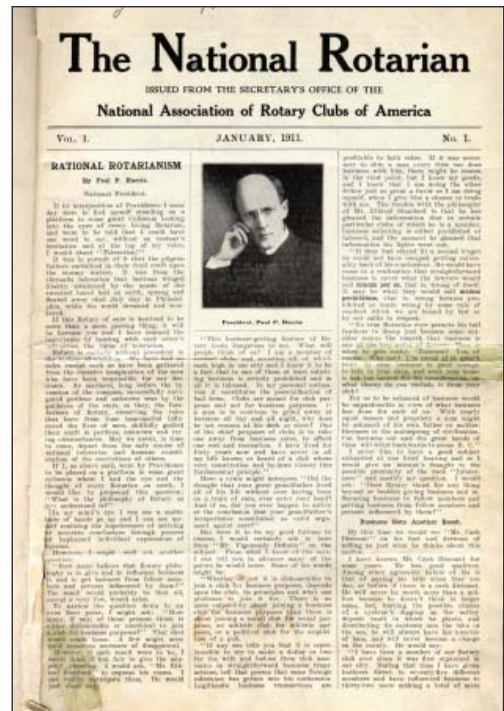
Το 1935, ο Πωλ Χάρρις και η Τζην ταξίδεψαν τρεις μήνες στη Νοτιοανατολική Ασία και την Αυστραλία. Ο Χάρρις ήθελε να δημοσιεύσει την

περιγραφή αυτού του ταξιδιού σαν βιβλίο, το οποίο αργότερα θα αποτελούσε μια σειρά που θα εξιστορούσε και άλλα ταξίδια. Αποφάσισε να ονομάσει τη σειρά “Ταξίδια”, επειδή περιέγραφαν τα ταξίδια του ως πρεσβευτή του Ρόταρυ. Στην περιγραφή του ταξιδιού του στη Νοτιοανατολική Ασία και την Αυστραλία έδωσε τον τίτλο “Ταξίδια Ι” (1935), με τη σκέψη ότι οι αναφορές που είχε γράψει εν είδει φυλλαδίου για τα προηγούμενα ταξίδια του στην Ευρώπη και τη Νότιο Αφρική θα αποτελούσαν ένα βιβλίο που θα έπαιρνε τον τίτλο “Ταξίδια Ι”. Παρόλο που θα έγραφε αργότερα το “Ταξίδια ΙΙ” (1937) περιγράφοντας το ταξίδι του στην Κεντρική και τη Νότιο Αμερική, δεν συνέλεξε ποτέ το υλικό για το “Ταξίδια Ι”.

Ο Πωλ Χάρρις έγραψε επίσης εισαγωγές σε βιβλία όπως το “Κάνοντας Καινούργιους Φίλους” του Λίλιαν Ντόου Ντέιβιντσον (1934) και το “Ρόταρυ: Ερμηνεία ενός Επιχειρηματία” του Φρανκ Χ. Λαμ (1927). “Το βιβλίο του Λαμ δεν σκιαγραφεί απλώς το Ρόταρυ”, είπε ο Πωλ Χάρρις, «είναι μια προκλητική ιστορία για την εξύψωση του ανθρώπου, η ιστορία της δημιουργίας του ιδανικού του υπηρετείν και του ρόλου που έχει παίζει το Ρόταρυ.»

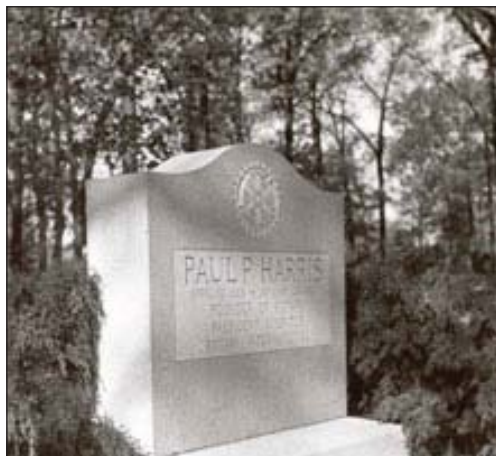

Η Ομιλία του Paul Harris στο Συνέδριο στη Βοστώνη

Το πρώτο τεύχος του “The National Rotarian”, που αργότερα μετονομάστηκε σε “The Rotarian”.

6 Ο θάνατος ενός μύθου

Ο επιτύμβιος λίθος του Πωλ Χάρρις στο Κοιμητήριο Μάουντ Χόουπ στη Νότια Πλευρά του Σικάγο. Ο Σιλβέστερ Σίλε, ο πρώτος Πρόεδρος του Ρ.Ο. του Σικάγο, είναι θαμμένος λίγα μέτρα πιο πέρα. Η Τζην Χάρρις είναι θαμμένη στη Σκωτία.

Η νεκρική πομπή στην Κονγκρεγκασιοναλιστική Εκκλησία του Μόργκαν Παρκ.

Τον Δεκέμβριο 1945, το ζεύγος Χάρρις ταξίδεψε στο Τασκετζί, στην Αλαμπάμα, για τους χειμερινούς μήνες, ένα ταξίδι που είχε κάνει πολλές φορές. Ο Πωλ δεν ένιωθε καλά όταν έφυγαν με το τρένο από το Σικάγο. Λίγο μετά την άφιξή τους, ο Πωλ έμαθε ότι πέθανε ο Σιλβέστερ Σίλε, ένα από τα τέσσερα ιδρυτικά μέλη του Ρόταρυ.

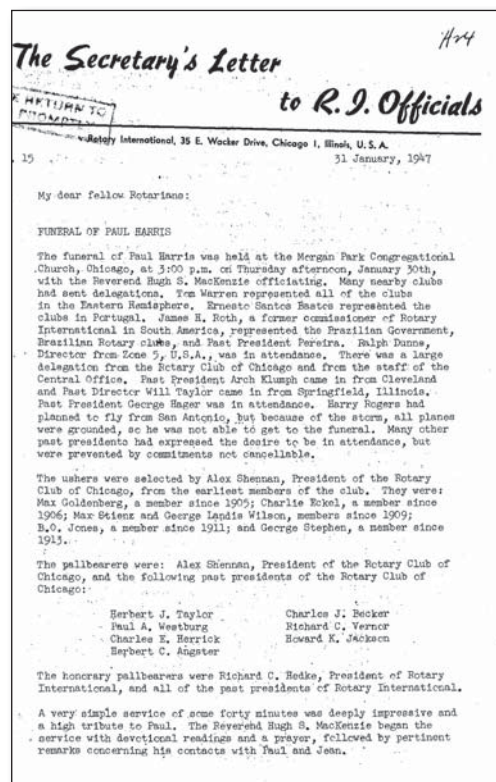
Στις αρχές του 1946, ο Πωλ κόλλησε γρίπη. Ο Τσέσλυ Ρ. Πέρρυ, μέλος του Ρ.Ο. του Σικάγο και Γενικός Γραμματέας του Ρόταρυ από το 1910 ως το 1942, ταξίδεψε ως το Τασκετζί και ανέφερε ότι ο Πωλ Χάρρις είχε καλή ιατρική φροντίδα, αλλά ήταν ακόμη αδύναμος: «Είχε πρόβλημα στους πνεύμονες επί πολλά χρόνια. Δεν κοιμόταν όσο έπρεπε, και η διατροφή του δεν ήταν σωστή.» Το ζευγάρι επέστρεψε στο Σικάγο στις 28 Μαρτίου 1946 και τον επόμενο χρόνο δεν πήγε στο Τασκετζί.

Ο Πωλ Χάρρις πέθανε στις 27 Ιανουαρίου 1947 στο Σικάγο σε ηλικία 78 χρόνων μετά από παρατεταμένη ασθένεια. Η επικήδεια τελετή έγινε στην Κονγκρεγκασιοναλιστική Εκκλησία του Μόργκαν Παρκ στη Νότια Πλευρά του Σικάγο. Επικήδειο λόγο εκφώνησαν τρεις αξιωματούχοι του Ρόταρυ: Ο Πέρρυ, ο πΠρόεδρος του Διεθνούς Ρόταρυ, Τ.Α. Γουώρρεν και ο τότε Πρόεδρος του Διεθνούς Ρόταρυ, Ρίτσαρντ Χέντκε. Τις ταινίες του φερέτρου κρατούσαν πΠρόεδροι του Ρ.Ο. του Σικάγο.

Ο Πωλ Χάρρις είχε γνωστοποιήσει ότι, όταν θα πέθαινε, προτιμούσε να κατατεθούν δωρεές στο Ροταριανό Ίδρυμα αντί για λουλούδια. Λίγες μόνο μέρες πριν πεθάνει, οι ηγέτες του Ρόταρυ είχαν επαναδεσμευθεί να υλοποιήσει ο οργανισμός την απόφαση του 1938 για τη συγκέντρωση 2 εκατομμυρίων δολαρίων. (Το Ίδρυμα τότε είχε στον λογαριασμό του περίπου

650.000 δολάρια.) Μόλις έγινε γνωστός ο θάνατός του, δημιουργήθηκε το Ταμείο εις Μνήμην του Πωλ Χάρρις για να κατατεθούν αυτά τα χρήματα. Παρακινούσαν τους Ροταριανούς να τιμήσουν τον εκλιπόντα ιδρυτή του Ρόταρυ με δωρεές στο ταμείο ώστε να συγκεντρωθεί ένα κεφάλαιο για σκοπούς προσφιλείς στον Πωλ Χάρρις.

Το Κεφάλαιο του Ταμείου Εις Μνήμην του Πωλ Χάρρις είχε οριστεί ότι θα βοηθούσε την καθιέρωση Υποτροφιών του Ροταριανού Ιδρύματος για ανώτερες σπουδές, υλοποιώντας έτσι έναν από τους τέσσερις σκοπούς του Ιδρύματος που είχαν εγκρίνει τον Ιανουάριο του 1946 το Δ.Σ. του Διεθνούς Ρόταρυ και το Δ.Σ. του Ροταριανού Ιδρύματος. Στη συνεδρίαση του Μαΐου/Ιουνίου 1947, το Δ.Σ. του Δ.Ρ. ενέκρινε 60.000 δολάρια, από τα 228.000 δολάρια που είχαν συγκεντρωθεί, να διατεθούν για την υποστήριξη αυτού του προγράμματος. (Αν και αρχικά είχε περιορισθεί στις 10 υποτροφίες, το πρόγραμμα τελικά χορήγησε 18 υποτροφίες τον πρώτο χρόνο.) Τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του, το πρόγραμμα έγινε γνωστό ως Υποτροφίες του Ιδρύματος Πωλ Χάρρις για ανώτερες σπουδές.

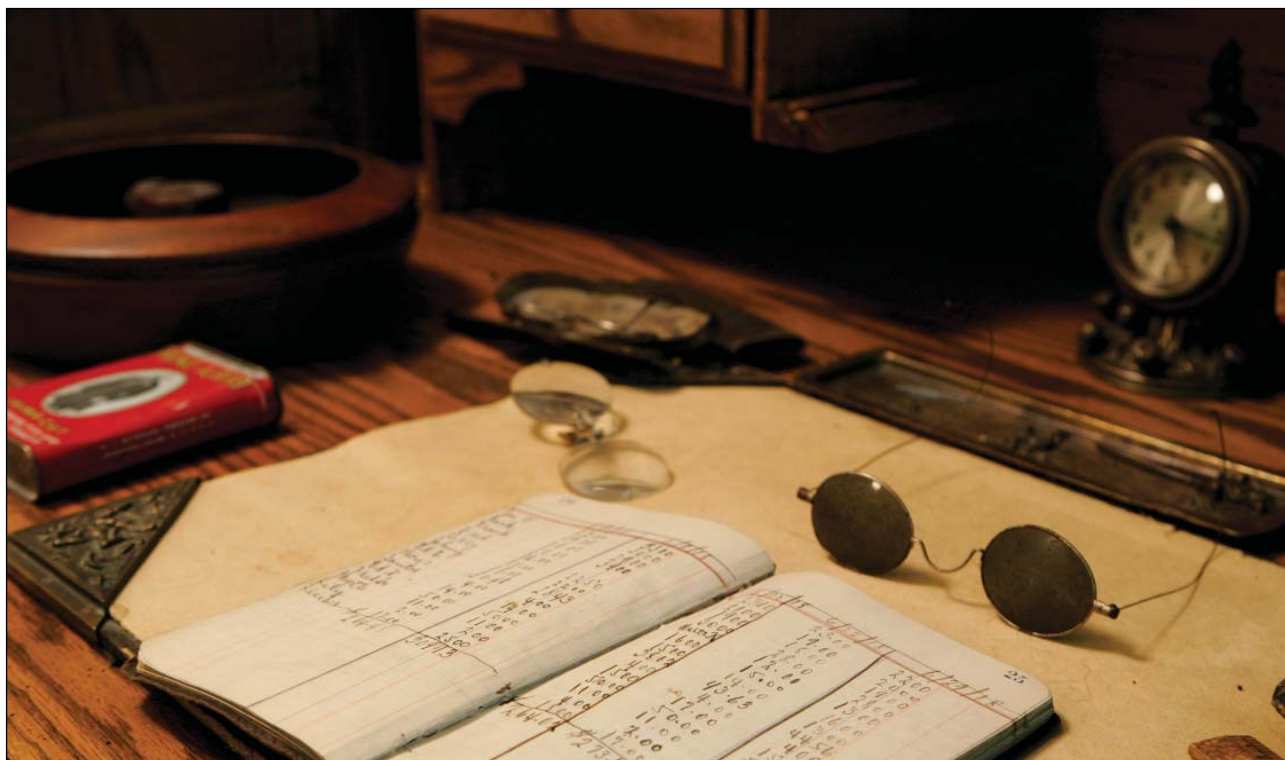

Οι επικήδειοι λόγοι που εκφωνήθηκαν κατά τη διάρκεια της κηδείας του Paul Harris.

Εικόνες πάνω και κάτω: Αντίγραφο του γραφείου του Paul Harris, στα κεντρικά γραφεία του Ρόταρι στις ΗΠΑ

Χρονολογικός πίνακας

1868	Ο Πωλ Χάρρις γεννιέται στο Ρασίν, Γουϊσκόνσιν, ΗΠΑ, στις 19 Απριλίου.
1871	Τον Ιούλιο, ο Πωλ, τριών χρόνων και ο αδελφός του Σέσιλ, πέντε χρόνων, μετακομίζουν στο Γουώλινγκφορντ, Βερμόντ.
1881	Στις 8 Νοεμβρίου γεννιέται η Τζην Τόμσον στο Εδιμβούργο, Σκωτία.
1886	Η σχολή του Πανεπιστημίου του Βερμόντ ψηφίζει στις 11 Νοεμβρίου ότι ο Πωλ Χάρρις και άλλοι τρεις «αποβάλλονται από το κολλέγιο επ' αόριστον» κατόπιν παραπομπής από την Πειθαρχική Επιτροπή.
1888	Στις 17 Μαρτίου πεθαίνει ο παππούς του Πωλ Χάρρις. Την 1η Ιουνίου ο Πωλ παίρνει το πτυχίο της Νομικής από το Πανεπιστήμιο της Αϊόβα.
1891	Τον Φεβρουάριο ο Πωλ μετακομίζει στο Σικάγο και αρχίζει να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου.
1910	Τον Μάρτιο ο Πωλ γνωρίζει την Τζην και το Σάββατο 2 Ιουλίου, παντρεύονται. Τον Αύγουστο, ο Πωλ εκλέγεται πρώτος Πρόεδρος της Εθνικής Ένωσης Ροταριανών Ομίλων, θέση που θα διατηρήσει ως το Διεθνές Συνέδριο τον Αύγουστο του 1912. Το ζεύγος Χάρρις αγοράζει ένα σπίτι και το ονομάζει "Κόμελυ Μπανκ".
1912	Το Πανεπιστήμιο του Βερμόντ απονέμει στον Πωλ Χάρρις ένα τιμητικό Πτυχίο (ζητώντας συγχρόνως συγγνώμη για την αποβολή του το 1886). Επίσης του
1919	απένειμε ένα τιμητικό Διδακτορικό στη Νομική Επιστήμη στις 19 Ιουνίου 1933.
1930	Ο Πωλ Χάρρις παρίσταται στο Διεθνές Συνέδριο του Ρόταρυ στο Σικάγο, για πρώτη φορά από το 1915. Παρακολούθησε επίσης τα Διεθνή Συνέδρια των ετών 1933, 1934, 1935, 1937, 1938, 1939, 1941, 1942, 1943 και 1944.
	Στις 27 Ιανουαρίου, πεθαίνει ο Πωλ Χάρρις στο Σικάγο, σε ηλικία 78 χρόνων.
1947	Στις 9 Νοεμβρίου, πεθαίνει η Τζην Τόμσον Χάρρις στο Εδιμβούργο, Σκωτία, σε
1963	ηλικία 82 ετών.

Έρευνα – Συγκέντρωση υλικού:
Νίκος Μακρυγιάννης (P.O. Χαλάνδρι)

Μετάφραση κειμένων:
Κωνσταντίνα Επισκοποπούλου (P.O. Νέα Σμύρνη)

Σελιδοποίηση:
Καλλιόπη Ξενοπούλου (P.O. Ερμούπολη)

Γνώρισε τον Εαυτό σου, Αγκάλιασε τον Άνθρωπο

**Έκδοση της 2470 Περιφέρειας Δ.Ρ.
Ροταριανό έτος 2011-12**